

Jasna Zlokic

Svjetiljka Djetinjstva

Kad potamni sve sto vrijedi
i kad vrijeme hod uspori
svaka druga kad izbljedi
svjetilj djetinjstva gori

Pa me ziblje, pa me njise
i daljinom svojom gori
nalik dugi poslije kise
svjetiljka djetinjstva gori

Ref.
Doma nasih sada vise nema
davno rasuli se nasi dvori
al' k'o zvijezda iznad pustog trijema
ista svjetiljka djetinjstva gori

Pa se pitam, gdje to nesta
i tko mojim glasom zbori
jer, jos uvijek s onog starog mjesta
ista svjetiljka djetinjstva gori

Sto su snovi, sto je zbilja
kako uci u trag zori
iza bezbroj pustih milja
svjetiljka djetinjstva gori

Poznam njezin tihi plamen
kad pozelim, tu se stvori
jer, i sad, k'o vjecni znamen
svjetiljka djetinjstva gori

Ref. 2x